

उमासेवा आनंद

वर्क करनारः—

गुलामहुसेन वलीमहमद लाहीवाला.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૭૪૪ વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ ઈમામે મોજીન

વિષય ૫૭૨:૩૩૧

કીતાબનો ભંડાર.

અહીંહ તઆલાના ફઝલો કરમથી અને અહીં પયતે અતહાર અં ના સદકાથી માસા-અહીંહ ૩૫ વરસમાં જે જે કીતાબોની જરૂરત ધ્યાનમાં આવતી ગઈ તે પ્રગટ કરતો ગયો એટલે ખુદાની વહદાનીયત, માઅરેફત પગમ્બરો, ઇમામો અંબીયાઓ, આલીમો, મજલુમો, આખીદો, પરહેઝગારો, ઇત્યાદીના અહવાલની અને ઇસ્લામ મઝહબ અસલથીજ છે તે તથા એકખીજના હક, તેમજ દીન તથા દુન્યાની તઅલીમ, નસીહત, નોવેલ શાદી ગમી, કફન, દફન, નમાજ, રોઝા, હજ વીં એ સર્વના મસાએલ, તથા કુરઆને સરીફને ગુજરાતી હરફમાં લખી તેનો ગુજરાતી તરજુમો તેની તફસીર તાવીલ વાગેરે ૧૬૫ કીતાબો થઈ એ તમામ પાખતોનો અહીં-મોલીલ્લાહ ભંડાર અને ખખતો મવજુદ છે, અને ૩૩ વરસથી રાહેનજત માસીક પ્રગટ થાય છે લગાજમ વરસે રૂ. ૫ છે. ૧૦૦ કીતાબોનું નવું લીસ્ટ ના આનાની ટીકીટ મોકલીને મંગાવી વાંચી જુઓ.

આધિપતિ રાહેનજત

ભાવનગર—હાદીયાવાડ.

ઇમામે મોખીન.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

ગુલામહુસેન વંશીમોહમ્મદ ભીમજી.

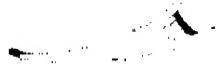
સાજન લાદીવાળાએ પોતાના માતપીતાની અરવાહોના
સવાળ વાસ્તે વકફ કરી છે.

મલવાંનું ઠેકાણું;—

સા જ ન કું.

ટાઇલિશના વેપારી, કોટ, મુંબઈ.

આનો હદીયો એ કે વાંચીને કાયદો મેળવો.

આવૃત્તી ૧ લી.

પ્રત ૧૦૦૦૦૭

બુલ ચુક સુધારીને વાંચશો.

સન ૧૩૪૫ હિજરી. સંવત ૧૯૮૩. સને ૧૯૨૭.

અમદાવાદ ૧૩૭૪૨
 ગુલાસો.
 ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંમત

ઇમામે મુખીન નામની બુક આજે મારા ભાઈઓ સમક્ષ મુકતા મને ખુશાલ ઉપજે છે મારા કેટલાક જાતી ભાઈઓ ઇમામે મુખીન એટલે છું અને કોણ? તે ભાગ્યેજ જાણતા હશે, તેઓની જણ માટે આ બુક મારા એક મુરખી પાસે લખાવી તેને છપાવી વકફ કરું છું,

હાલ સુધી મેં કેટલીક બુકો છપાવી વકફ કરી છે, એટલાંજ માટે કે મારા ઘણા ખરા ભાઈઓ મઝહુબથી વાકેફ નથી તેમ તે વેચાતી બુકો ખરીદ કરી શકે નહિ એવી સ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખી, મેં તેવા ભાઈઓની સહુલત માટે તેમને ફરોજ પહોંચાડવા માટે બુકો છપાવી તેમને દીન અને દુન્યાના ફાયદા પહોંચાડવા હિંમત કરી છે.

મારા કામનો બદલો ફક્ત હું એટલા ઉપરજ મળેલો માત્ર હું કે મારા અજ્ઞાન બંધુઓ સદરહુ બુકો વાંચી પુરે-પુરા વાકેફ થાય, અને તેનાથી ફાયદો ઉઠાવે એટલે મારી મહેનત ખર આવેલી સમજાય.

આ તકે હું ઇમામે મુખીનની બુક લખી મોકલનાર મુરખી ભાઈનો ખરા દીલથી ઉપકાર માત્રું છું.

માણસ માત્ર બુલને પાત્ર હોય છે તે મુજબ મારાથી કોઈ બુલ થઈ હોય તો મને માફ ફરમાવશો.

લીં ભાઈઓનો ખાદીમ.

ગુલામહુસેન વલીમહમદ લાદીવાળા.

ઇમામે મોખીન.

ખિસ્મીલ્લા હિર'હમા નિર'હીમ.

અદલાહ પાકની બેશુમાર તાઅરીફ અને અહલેયૈતે અતહાર અલયહેમુસ્સલામ ઉપર અનહદ સલવાતો સલામની બાદ આ નાની એવી કિતાબ ઇમામની ઓળખાણ માટે મોઅતબર તફસીરો અને કિતાબો જેમકે “મનહજુસ્સાલેકીન” “હકકુલ યકીન” “હયાતુલ્હોકુલુબ” “અનવારુલ બયાન” વી. વી. ને આધારે લખી છે, કે તેથી ખરા ઇમામ અઠ ની સંમ્પૂર્ણ ઓળખાણ થાય, અને દરેક સેરાતે મુસ્તકીમ ચાહનારને હક ઇમામનો દામન નસીબ થાય; અને આતું નામ “ઇમામે મોખીન” રાખ્યું છે.

લઠ ઇમામે મોખીનનો ગુલામ. અદદ નંબર ૮૬.

ઇમામ એટલે શું?

જાણવું જોઇએ કે, ઇમામ અરખી સજ્દ છે, તેનાં જાહેર અર્થ પેસવા, આગેવાન, રસ્તો બતાવનાર, છત્યાદી થાય છે. આપણે આ જગ્યાએ ઇમામથી મતલબ રસ્તો બતાવનારનો છે. હવે રસ્તો

ખતાવનાર પણ બે જાતનાં છે, એક તો હક રસ્તો ખતાવનાર, કે તે યદી સેરાતે મુસ્લીમ (મઝહુબ ખરો રસ્તો) મળે અને ઘણાં જણ ખોટો અને ગુમરાહીનો રસ્તો ખતાવનાર પણ છે, અને તેથીજ ખુદાએ સુરએ અંબીયાની આયત ૭૩ માં ફરમાવ્યું છે કે. “વજઅદલનાહુમ અધમ્મતન યહુદના યેઅમેના” તે છેલ્લે સુધી, જેનો અહેરી અર્થ એ કે, “અમોએ તેઓને ઇમામ બનાવ્યા કે તેઓ અમારા હુકમથી લોકોને હિદાયત કરે છે” ઇત્યાદી. અને સુરએ કસસની ૪૧ મી આયતમાં છે, તેનો અર્થ એ કે, “અને અમે બહર કયું કે તે ઇમામે લોકોને (જહ-નમ) ની આમ તરફ ખેલાવે છે.” ઇત્યાદી.

હવે અહીંયા કાંઈ એમ કહે કે, ઇમામ એવો લારે શબ્દ છે કે જેનાં અર્થ ઘણાંજ હિન્દ થાય છે, ત્યારે ગુમરાહ કરનાર માટે પણ એ શબ્દ કેમ વાપરવામાં આવ્યો? તો આનાં જવાબમાં જણવું કે, જ્યારે જાંકુઓ ઇમામનો દાવો કરનાર નિકળશે, અને પોતાને ઇમામ તરિકે ઓળખાવશે, એ અવિષ્યની પાપત ખુદા જણવો હતો તેથી ફરમાવ્યું કે, ગુમરા કરનાર ઇમામ પણ છે.

તો સાબીત થયું કે, કેટલાક ઇમામ હકની હિદાયત કરનાર છે, અને તેઓને ખુદાએ મુકર્રર કર્યા છે. અને કેટલાક ઇમામ થઈ બસે છે, કે તેઓ ગુમરાહ કરે છે.

ઈમામે મોખીન કોણુ ?

આજકાલ ઇમામે મોખીન વિષે ઘણી ચર્ચા ચાલી રહી છે, તેથી એ વિષે વધારે ખુલાસાની જરૂર છે. કુરઆનમાં સુરએ પાસીનમાં ખુદાએ ફરમાવ્યું છે કે, વફુલ્લો શયઈન અહમ્મહનાહો ફીધ-મામી મોખીન” એટલે ‘અમોએ તમામ ચીઝ ઇમામે મોખીનમાં રાખેલ છે.” તો આની તફસીરમાં પચાસ કરોડ મુસલમાનો તહોતેરે શીરકાઓ કે જે મુખ્ય સુન્ની અને શીઆહ બે શીરકામાંથી ઉત્પન્ન થયા છે, એ સરવે એજ અર્થ કરે છે કે, ઇમામે મોખીન એટલે રૌશન દફતર, રૌશન દફતર, રૌસન કિતાબ અને એ દફતર તથા કિતાબ “લવહે મહ્યુઝ” ને કહે છે. લવહે મહ્યુઝ તે ખુદાએ જન્નતની ઉપર અર્પ સામે એક તખ્તી રાખેલ છે, તે સફેત મોતીનાં એકજ દાણાંની છે, તેની લંબાઈ ઝમીનથી આસમાન જેટલી છે, અને પોહળાઈ પુર્વથી પશ્ચીમ સુધી છે, તેમાં તમામ ભુત લવિખ્ય વિજેરેની ખાખતો લખી છે. તો તમામ મુસલમાનોની હજારો કિતાબોમાં સેંકડો તફસીરોમાં “ઇમામે મોખીન” નાં એજ અર્થ લખ્યા છે.

હાલ કેટલાક ગુજરાતી લેખકોનો મોટો આધાર મરહુમ ઇસ્ફેહાનીનાં કુઆનના તરજુમા ઉપર છે, તો તેમણે તેનાં અર્થ “રપ્ટ અને મુખ્ય કિતાબ” લખેલ છે, અને બીજી ઘણી ખાખ. તેની ટીકા લખી છે પણ એની ટીકા વટીક લખેલ નથી.

જ્યારે સુન્નત જમાતની તફસીરમાં ઇમામે મોખીનનાં અર્થ જાહેર કે રૈશન ઇમામ લખેલ નથી, ત્યારે એ આયતનાં અર્થ શીઆઓએ લખેલ હોય તે માન્ય રાખવા જોઈએ. ઇસ્નાઅશરીયોની તફસીરમાં એ આયતનાં અર્થ ઇમામ જાહેરજ હોવો જોઈએ તેમ નથી, પણ એ આયતમાં ઇમામની સીકત બતાવી છે, કે ઇમામે મોખીન એટલે રૈશન અને આશકારા ઇમામમાં ખુદાએ તમામ સંપૂર્ણ ઇલ્મ ભરેલા છે. અને તે ખાસ હૉ અમીરૂલ મોઅમેનીન અલી ઇબ્ને અખીતાલેખ અં માટેજ છે. પણ એ સીકત ખુદાએ તેઓને આપી, તેથી તેમની પછીનાં બાકીના અગ્યારે ઇમામમાં તે સીકતો હતી. જુવો એની તફસીરમાં ઇમામે મોહમ્મદે બાકર અૉ એ ફરમાવ્યું કે, એ આયત નાઝીલ થઈ ત્યારે હૉ રસુલે ખુદા સૉ પાસે હૉ અબુબકર અને હૉ ઉમર પણ હાજર હતા, તેથી તેઓએ ઉભા થઈને પુછ્યું કે, યા રસુલલ્લાહ સૉ ઇમામે મોખીન શુ તવરેત છે? ફરમાવ્યું કે નહીં, તો પુછ્યું શું ઇનજીલથી મુરાદ છે? ફરમાવ્યું કે નહીં, એટલામાં જતામે અમીરૂલ મોઅમેનીન હૉ અલી અૉ આવ્યા, તો હૉ રસુલેખુદા સૉ મે તેમની તરફ ઇશારો કરીને ફરમાવ્યું કે, “હોવ હાઝા ઇન્નહુલ ઇમામુલ્લઝી અહસદ્દાહો તબારક વ તઅ્યાલા ફીહો ઇલ્મ કુલ્લો શય્ઝન” એટલે “જુઓ તેથી મુરાદ આ ઇમામે મોખીન છે કે જેમનામાં ખુદાવંદે આલમે તમામ ચીઝોનું ઇલ્મ સંપૂર્ણ ભરી આપ્યું છે!!! અને હદીસે કુદસીમાં છે કે, ખુદાએ ફરમાવ્યું છે કે મેં અલીને હીલ્મ અને ઇલ્મ અતા કર્યું છે, અને ઇમામે અલીયુન નકી અૉ મે ફરમાવ્યું છે કે ખુદાએ તઅ્યાલાનાં ઇલ્મ અઅઝમનાં તોહતેર હરફ

છે તેમાંથી બોંહતેર હરફ અમોને આપેલ છે અને ફક્ત એકજ ખુદાએ ખાસ પોતા માટે રાખેલ છે. જનાએ મજતીસી અઅલ-હલાહો મકામોહુ મોખીનનાં અર્થમાં લખે છે કે, ખુદાએ તમામ ધર્મ એવા ધમામમાં લખ્યું છે કે તે “મોખીન” એટલે ખયાન કરવાવાળો છે.

‘મોખીન’ નાં અર્થ આશકારા, આશકારા કરનાર, ઝાહેર, ઝાહેર કરનાર, ખયાન કરનાર, રવશન, અને રવશન કરનારના થાય છે. એ તમામ મુંકીને જેઓ મોખીન શબ્દને વળગી રહ્યા છે, અને તેનાં અર્થ જાહેરનાં કરે છે, તો તેવા અર્થ કરવાથી તેમનો મુદ્દો એ સાબીત થતો નથી કે ધમામ ગાઈબ નજ હોય. અને દરેક શબ્દનાં અર્થ તે વાક્ય અને ખીના ઉપરથી લેવાય છે, જેમકે મૈલા અરખી શબ્દ છે, તેનાં અર્થ આકા, શેઠ, તથા ગુલામનાં થાય છે. તો દરેક ઠેકાણે તેનાં અર્થ ગુલામ લાગુ પડાય નહીં, તેમજ આદીલનાં અર્થ ઇન્સાફ કરનાર, અને ફાસીક, બેદકાર, તેમજ ખુદાની આતમાં શરીક કરનાર થાય છે. તો દરેક માંકે જે અર્થ લાગુ પડે તેજ અર્થ લઈ શકાય. ‘મોખીન’ નાં અર્થ જે એમજ થતા હોય કે કે ગાયબ નજ હોય જે નજરની સામે દેખાય તેજ હોય તો જુઓ ખુદાએ કુરઆનમાં સુરએ યુસુફમાં ફરમાવ્યું છે કે, “وَلَنُرِيَنَّكَ سَائِبَاتٍ وَفِيهَا نَجْمٌ مِّنْ مَّوْجِدٍ” એટલે ખરેખર ઇન્સાન માટે શૈતાન જાહેર દુષ્મન છે તો શૈતાનને તો કાંઈ જોઈ શકતું નથી તે ગાયબ છે, અથવા એમ કહો કે અદ્રખ છે. તો તેનાં માટે મોખીન શબ્દ વાપર્યો છે.

ત્યારે મોખીનનાં અર્થ ગાયબ નજ હોય, અને દેખાય એવો જાહેર હોય, એવું ક્યાં રહ્યું? એ સિવાય એથી પણ વધારે સજ્જડ અને સૂર્ય કરતાં પણ વધારે પ્રકાશીત દલીલ એ છે કે, ખુદાએ સુરએ નુરમાં ફરમાવેલ છે કે, “અન્નદનાહુ હોવલ હન્કુલ મોખીન” એટલે “કાંઈ શક નથી કે ખુદા તેજ હક અને જાહેર છે” તો ખુદાએ પોતા માટે ‘મોખીન’ શબ્દ વાપર્યો અને મોખીનનાં અર્થ જાહેર, રવશન, આશકારા, ઇત્યાદી થાય છે, તો ખુદા જોવામાં આવતો નથી, ત્યારે મોખીનનાં અર્થ “દેખાય એવો જાહેર” લખ્યો તો તે તદ્દન ખોટો અર્થ થાય છે. તો તેનાં અર્થ રૌશન લેવા પડશે, કે એવો ફરતવાળો છે કે તેની નિશાનીઓથી તે રવશન અને જાહેર છે. તેમજ તેણે પોતાનાં એક હુમર ને એક નામ રાખ્યા છે જેમ કે જવશનેકખીરમાં સો ફસલ છે તે દરેકમાં ફસ નામ છે અને પંચાવનમી ફસલમાં અગ્યાર નામ છે, તો ૭૭ મી ફસલમાં ૭૬૪ મું નામ “મોખીન” છે, તો તેનાં અર્થ રવશન કે જાહેર હોય, પણ તે જોવામાં આવતો નથી તેથી એજ અર્થ થશે કે તેની એવી સીકાતો છે કે તે થકી જાહેર અને રવશન છે. તો ઇમામે મોખીન એટલે જાહેર ઇમામ, રવશન ઇમામ, જુલે તે હોય, પણ ગાયબ ન હોય અને દેખાય એવોજ ઇમામ એવા અર્થ કાળ રિતે થઈ શકતા નથી, પછી જુલે તો ઇમામ ગાયબ હોય જુલે તો જાહેર દેખાય. એમ હોય, એ દરેક માટે લાગુ પડે છે, પણ એ ચોક્કસ છે કે, ખુદાએ એ આપત ઇમામ જાહેર કે ગાયબ હોવાનું ખતાવવા માટે નાઝીલ કરી નથી, પણ ઇમામને કેવું અને કેટલા દરજ્જાનું ઇલામ છે તે ખતાવવા

ફરમાવેલ છે, કે તમામ ચીજ સુત અને ભવિષ્ય ઇત્યાદીનું ઇકમ ઇમામમાં પેદા થતાંજ અમોએ ભરી આપેલ છે.

ઇમામો અંતી માફક નખીયો પણ બાળપણથીજ આતીમ હોય છે, જેમ કે હજરતે ઇમામે મોહમ્મદે બાકર અંથી મનકુલ છે કે, જ્યારે હજરતે ઇસા અં જનમ્યા તે એટલા મોટા થતા કે બીજા બચ્ચાં બે મહીનાના થાય એટલા એક દીવસમાં મોટા થતા હતા, જ્યારે ઇસા અં સાત મહીનાનાના થયા તો જનાબે મરીયમ અં મકતબમાં લઇ ગયા, અને મોઅલ્લીમની સામે બેસાર્યા, મોઅલ્લીમે કહ્યું કે, કહો બીસમીલ્લાહીર રહમાનીર રહીમ. જનાબે ઇસા અંમે તે મુજબ કહ્યું, મોઅલ્લીમે કહ્યું કે કહો અ-બ-જ-દ હજરત ઇસાએ માથું ઊંચું કરીને કહ્યું કે તું અ-બ-જ-દ ના માયનાં જાણે છે? મોઅલ્લીમે જીડી મારવા ઉપાડી, તે જોઇ હું ઇસાએ ફરમાવ્યું કે, શા માટે મારે છે અગર તું જાણતો હોય તો બયાન કર, અને જો ન જાણતો હોય તો મને પુછ તો હું બયાન કરું. મોઅલ્લીમે કહ્યું કે તમો બયાન કરો. હું ઇસાએ ફરમાવ્યું કે અ-બ-જ-દ માં પહેલો અક્ષર (અ) છે, એટલે “આલાઅ અને આલાઅ એટલે ખુદાની નેઅમત. બીજો અક્ષર (બ) છે, એટલે બોહજત, અને તે ખુદાનાં કમાલની સીફત છે, ત્રીજો અક્ષર (જ) છે, એટલે ખુદાનું જમાલ. ચોથો અક્ષર (દ) છે, એટલે દીને ખુદા. અને પછી હુવ્વઝ છે, તેમાં પહેલો અક્ષર (હ) છે, એટલે હવલે જહન્નમ, એટલે જહન્મની બીક, બીજો અક્ષર (વ) છે, એટલે “વયલુન લે અહલીન્નાર” એટલે દોજા. બીજો ઉપર ફટકાર છે. ત્રીજો અક્ષર (ઝ) છે, એટલે ઝરીર,

એટલે જહન્નમનાં લોકોની પોકાર કે પોતાનાં ગુનાહોનાં સખખથી
મુખે પાડશે. પછી હુત્તી છે, એટલે થોડું કે તૌખા કરવાથી
ગુનાહ ઓછા થઈ જાય છે. પછી કલેમન છે, એટલે ખુદાનો
કલામ છે, અને ખુદાનાં વાયદાનાં કલામોને કોઈ ખદલી
શક્યું નથી. પછી સઅફસ એટલે કયામતમાં સાચતીસાચ
એટલે જે જે ચીજો દુન્યામાં કરી હશે તેનો ખદલો આપશે.
પછી કરશત છે, એટલે સરવેનાં શરીરનાં ભાગ કબરમાં સડી
ગળી જશે, અને કયામતનાં દીવસે જીવતા કરશે.

જ્યારે આ મુજબનાં કલામ મોઅલ્લીમે સાંભળ્યા તો જનાબે
મરીયમ અન્ને કહ્યું કે, તમારા છોકરાનો હાથ પકડોને અહીંયાથી
લઈ જાઓ, કેમકે તેઓને ઇલ્મે રખ્યાની ખુદાના તરફથી ઇલ્મ
મળેલ છે, તેઓને હિસ્તાદની જરૂરત નથી.

ઈમામમાં કેવી કેવી સીકાતો હોવી જોઈએ ?

ઈમામ કોઈ સામાન્ય માણસ નથી, તે ખુદાનું તુર છે, ઇમા-
મની પચદાઈશ ઇન્સાન જેવી નથી. જે ઇન્સાન અને ઇમામ
એકજ સરખા હોય તો પછી ઇમામને લોકો કેવી રિતે ઓળખી
શકે? ખુદાએ તઆલાએ ઇમામને માટે એવી અજાએબ અને
મહાન ખુબીઓ અને સીકાતો રાખી છે કે તેથીજ તે ઓળખાઈ

આવે, અને કોઇપણ જો ઇમામ બનવા જાય તો બની શકેજ નહીં, અને હક શોધનાર કદી ભુલાવો ખાય નહીં, જુઓ ઇમામ અઁમાં કેવી કેવી સીકાતો હોય છે, તે અમો દર્શાવીએ છીએ, કે તેથી ઇમામની મઅરેફતમાં વધારો થશે, અને હક શોધનારને હિદાયત થશે, અને હઠધર્મી ઉપર હુજ્જત તમામ થશે.

ઇમામની સીકાતોમાંથી અમો કેટલીક સીકાતો દરજ કરીએ છીએ:--૧ ઇમામ અઁને પેદા કરવાનો ખુદાનો ઇરાદો થાય ત્યારે એક ફિરીસ્તાને હુકમ કરે છે તેથી તે અર્પની નિચેથી પાણી લ્યે છે અને તે ઇમામનાં બાપને પીવરાવે છે, તે પાણી બહુજ ચોકખું પાક સાફ અને નરમ તેમજ મધ કરતા મીઠું હોય છે, ખરફ કરતા પણ વધારે દંડુ અને દુધ કરતાંય વધારે સફેદ હોય છે ૨-એ પાણી પીધા પછીએ ઇમામની માંનાં મુખારક પેટમાં હમલ રહે છે, ૩-ચાલીસ દીવસમાં ૩૬ દાખલ થવા જેવું અંગ થઇ જાય છે, તેથી તેમાં ૩૬ દાખલ કરવામાં આવે છે. ૪-એ ૩૬ ખુદાનાં નૂરથી પેદા કરેલી છે. ૫-અને જે અંગ અને દીલ બનાવવામાં આવે છે તે અર્પની તીનતથી બનાવવામાં આવે છે. ૬-માંનાં પેટમાં લોકોની વાતો સાંભળે છે. ૭-ઇમામની બાજુ ઉપર એક ફિરીખ્તો “વ તમ્મત કલેમતો રખેક” તે પુરી આયત લખે છે. ૮-માંનાં પેટમાં ખુદાનો ઝીકર કરે છે. ૯-અને “ઇન્ના અન્ઝલ્લાહો”નો સુરો વીગેરેની તીલાવત કરે છે. ૧૦-ઇમામને જન્મવાનો વખત થાય ત્યારે તે રાત્રે તે ઘરમાં એક નુર રવશન થાય છે, જેને તેમનાં માબાપ જુએ છે. ૧૧-તેઓનો જ્યારે પેટમાંથી બાહર આવવાનો વખત થાય છે ત્યારે સામાન્ય સ્ત્રીનાં પેટથી જન્મ થાય તેમ તેમનો જન્મ થતો

નથી, પણ પડખામાંથી પરસેવાની જેમ બાહર આવે છે. ૧૨-તરત
 કીબ્લા સામે મોઢું કરીને "શહાદતેન"નો કલ્મો પડે છે. ૧૩-અને
 પણ વખત છીંક આવે છે. ૧૪-અને શહાદતનો કલ્મો પડ્યા
 પછી જે ફિરિખ્તો બાકુ ઉપર આયત લખી હતી તેજ ફીરિખ્તો
 બાંને બાંલાની અને બાંને આંખોની વચ્ચે તેજ આયત નકશ
 કરે છે. ૧૫-પછી અર્પથી આવાજ આવે છે કે, "હક ઉપર
 કાયમ રહે કે એક અઝીમ (મહા ભારે) કામ માટે તને પયદા
 કરેલ છે. ૧૬-અને નીદા આવે છે કે, તું ઇમામ મખલુકાત કરતાં
 માનવંતા છે, મારા ભેદોનો બંડાર છે, મહારા ઇલમની ખાણ
 છે, મહારી વહયનો અમાનતદાર છે, અને મારી ઝમીન ઉપર
 મહારો ખલીફા અને ઇમામ છે, મેં તહારા માટે અને જે જે
 તહારી સાથે મોહબ્બત રાખે તે સરવેની ઉપર મહારી રહમત
 વાજીય કરી અને મહારી બેહિખ્ત આપીશ, અને મહારી ઇઝઝત
 અને જલાલની કસમ ખાઉ છું કે, જે કોઈ તહારી સાથે દુષ્મની
 કરશે તેને ખરાબમાં ખરાબ અઝાબ કરીને ખાળીશ. અગરચે
 દુન્યામાં તેને લલે બહોળી રોજી આપું ૧૭-જ્યારે મુનાદી એ
 મુજબ આવાજ આપી રહે છે ત્યારે તે ઇમામ તેનાં જવાબમાં
 "શહેદલાહ"ની પુરી આયતની તીલાવત કરે છે. (પડે છે.) અને
 એ શહેદલાહની આયતમાં એ સરવે બાબતોનો ઇકરાર અને
 શહાદત (ગવાહી) હોય છે. ૧૮-પછી હકતઆલા તે ઇમામને
 તમામ ઇલ્મ અબ્વલનાં અને આખરનાં અતા ફરમાવે છે.
 ૧૯-અને તેથી એવો અઝીમ મરતબો મળે છે કે, શખેકદર વિગે-
 રેમા રહુલકોદોસ ફિરિખ્તો તે ઇમામનાં હીદાર માટે હાજર થાય

છે. ૨૦-ઈમામ પેદા થાય ત્યારે તેમને દાંત ઉમેલાજ હોય છે.
 ૨૧-ઈમામ ખતના કરેલાજ જન્મે છે. ૨૨-ઈમામનો પાયખાનો
 કોઈ જોઈ શકતું નથી, ૨૩-તે પાયખાનો ઝમીન ગળી જાય છે,
 ૨૪-પેશાખ પાયખાનામાં પદખો હોતી નથી, બલકે કસ્તુરી કરતાં
 વધારે ઉત્તમ ખુશખો આવે છે. ૨૫-નજસત કે નાપાકી તેમનાંથી
 ખાહેર પડતી નથી. ૨૬-જ્યારે ઈમામતની ગાદી ઉપર આવે ત્યારે
 દરેક શહેરમાં તુરનો મીનારો અને અલમ હકતઆત્રા તેમનાં માટે
 ખડા કરે છે કે તે થકી ખુદાનાં બંદાઓનાં અઅમાલ તેઓ તેમાં
 જોઈ શકે, ૨૭-આંખથી સુવે, પણ દીલ જમ્રત હોય છે, ૨૮-આગ-
 ળની ચીઝ જીવે તેજ રિતે પાછળ જોવા વિના પાછળની ચીઝ
 પણ જોઈ શકે છે. ૨૯-આજસ મરડતા નથી, બગાસાં આવતા
 નથી. ૩૦-હ૦ રસુલ સ૦ તું બકતર તેમને બરાબર થઈ રહે
 છે, બીજો પહેરેતો નાનું અથવા મોટું થાય. ૩૧-અબ્બલ નંબરનાં
 પંરહેઝગાર હોય છે. ૩૨-એવા મોઅજ્જા બતાવે છે કે કોઈપણ
 ખેલાડી કે હુન્નરમંદ કે કળા કે વિદ્યાવાળો ઇન્સાન કરી શકે નહીં
 ૩૩-નફસને તાબે જરા પણ હોતા નથી. ૩૪-પીરિખ્તો તેમની સાથે
 વાતો કરે છે. ૩૫-બહુજ અઝ્ઝલવાળા હોય છે. ૩૬-જે બાબતનો
 હુકમ લોકોને કરે તેથી વધારે અમલ પોતે કરે છે. ૩૭-જે દોઆ
 માગે તે કબુલ થાય છે, પહાડને કહે તો ફાટી જાય છે. ૩૮-જે
 શખસ જે મોઅજ્જો માગે તે બતાવી શકે છે. ૩૯-તેમની પાસે
 તુરનો થંભ હોય છે, કે તેથી ઇન્સાનોનાં અઅમાલ જોઈ શકે છે
 ૪૦-ઈમામને તેમની પહેલાનો ઇમામ પોતાની પાછળ એ ઇમામ
 છે એમ જાહેર કરે છે. ૪૧-ઈમામની નીમણુંક લોકો કરી શકતા

નથી, બલકે ખુદા તરફથીજ તેઓ નિમાય છે. ૪૨-જે કાંઈ પુછે
 તેનો સંપૂર્ણ જવાબ આપી શકે છે. ૪૩-ધણી વખત પુછ્યા
 વિના પણ દીલની વાતનો જવાબ આપે છે. ૪૪-દરેક જાતની
 ભાષા સમજે અને જાણે છે, અને તે ભાષામાં જવાબ આપે છે.
 ૪૫-દરેક પશુ અને પંખી ઇત્યાદીની વાતને સમજે છે, ૪૬-મુર-
 દાને જીવતું કરવા કોઈ અરજ કરે તો મુરદાને જીવતું કરી આપે
 છે, ૪૭-જીવે તેવી બિમારીને દુર કરી શકે છે. ૪૮-આંધળાને
 દેખતો કરી શકે છે કાઠીનાં કાઠને દુર કરી શકે છે ૪૯-પયગમ્બરને
 જે જે મોઅજ્જા ખુદાએ આપેલ, એ તમામ મોઅજ્જા ઇમામને
 પણ ખુદાએ આપેલ છે. ૫૦-હજ્જેરા લાખો માઇલ જવું હોય તો
 પલવારમાં જઈ શકે છે. ૫૧-ઈ-જીલ, ઝબુર, તવરૈત, ઇત્યાદી
 તમામ કિતાબોને તેની અસલી ભાષા અને અસલ લખાણમાં વાંચી
 અને સમજી શકે છે. ૫૨-તોરેત ઇ-જીલ વિગેરે તમામ કિતાબો
 તેમની પાસે હોય છે. ૫૩-તમામ પૈગમ્બરનાં તખરરૂકા જેમકે હ૦
 મુસા અ૦ ની લાકડી, હ૦ ઇબ્રાહીમ અ૦ નું પહેરણ, વિગેરે
 વિગેરે તેમની પાસે હોય છે. ૫૪-વાદળ તેમનાં તાબામાં હોય છે.
 ૫૫-આસમાન ઉપર જઈ શકે છે. ૫૬-ખુદાનાં ૭૨ ઇસ્મે અઅઝમ
 જાણે છે. ૫૭-જીબ્રાઇલ અને મીકાઇલ કરતાં વધારે મરતબાવાળો શી-
 ખ્તો રહુલ્કોદોસ પણ તેમની સાથે વાતો કરે છે. ૫૮-શબેકદરમાં
 એ શીરિખ્તો આવીને એ વરસમાં જે થનાર હોય છે તેની ખબર
 આપે છે. ૫૯-પૈગમ્બરોનો તમામ ઇલમ તેમની પાસે હોય છે.
 ૬૦-કુરઆન મુરહ ભેદી સીત્તેર જાતનાં તેઓ જાણે છે. ૬૧-દરેક
 જીમ્માની રાત્રે ઇમામની અરવાહો આસમાન ઉપર જઈને અપને

સાત તવાફ (ફરતા સાત ફેરા) કરીને અર્પનાં દરેક કાએમા પાસે
 બે રકાત નમાઝ પડે છે. ૬૨-ઉમ્મતનાં તમામ અઅમાલ દરેક
 સવાર અને સાંજ તેમજ અઠવાડીયામાં મહિનામાં તેમની સામે
 પેશ કરવામાં આવે છે. ૬૩-પહાડ, દરીયા, કે બીજી ઇત્યાદી
 તેમનાં ઇલમની આડા આવી શકતા નથી. ૬૪-ઇમામ જે ધરાદો
 કરે તે તરત થઇ જાય છે. ૬૫-કોઇ ઉપર ગુસ્સો કરે તો તે
 ખુદાની ખુશી માટેજ હોય છે, પોતાનાં નફસ માટે કોઇ ઉપર
 ગુસ્સો કરતા નથી. ૬૬-ગુલામ કે નોકરથી ભુત્ત થાય તો માફ
 કરી આપે છે. ૬૭-તેઓ તડકે ચાલે કે અંજવાળે ચાલે પણ
 તેમનો પડછાયો પડતો નથી. ૬૮-ખીજને તકલીફમાં જોઇને પોતાની
 રાહત તજી દે છે. ૬૯-નાણાંવાળા કે ગરીબમાં તફાવત રાખતા
 નથી. ૭૦-જીન્નાતનાં પણ ઇમામ છે, તેથી જીન્નાત ઇમામ પાસે
 આવીને હલાલ હરામ વિગેરેનાં મસાએલ વીગેરે પૂછે છે, અને
 તેઓ તેમની તાબેદારી કરે છે. ૭૧-ઇમામને તમામ જાતનું
 ભુત, લવિખ્ય, અને વર્તમાનનું ઇલ્મ હોય છે. ૭૨-દરેકના દીલની
 વાત જાણે છે. ૭૩-મઅસુમ એટલે તમામ નાના મોટા ગુનાહોથી
 પાક હોય છે. ૭૪-કોઇ બદગુમાન લઇ જાય એવું પણ કાંમ
 કરતા નથી. ૭૫-કોઇ પણ જાતનો અયબ હોતો નથી, જેમકે
 લુલો, આંધળો, કાંણો, બહેરો, ઇત્યાદી. ૭૬-ઇમામ હૉ હાશમ
 અૉ ની એલાદમાંથી હોય છે. ૭૭-શુરવીર હોય છે. ૭૮-કોઇ
 ખરાબ ધંધો કરનાર હોતા નથી. ૭૯-દીન દુન્યા બંને બાબતોનું
 જ્ઞાન ધરાવે છે. ૮૦-સંખુર્ણ સખી હોય છે. ૮૧-ગરીબો પ્રત્યે
 સારી પેઠે દાન ધરાવતા હોય છે. ૮૨-મુંરવત, હિમ્મત, વિગેરે તમામ

સીકાતોમાં કમાલ હોય છે. ૮૩-ખખીલ હોતા નથી. ૮૪-અસબ્ય હોતા નથી. ૮૫-રહીમ હોય છે. ૮૬-હીસ' (લોલવાળા) હોતા નથી. ૮૭-ખુદા પાસે માનવંતા હોય છે. ૮૮-પહેલા નંખરનાં આખીદ હોય છે. ૮૯-ઇમામોનાં ઘરમાં શીરિખ્તા આવે જાય છે. ૯૦-ઇમામ જો કે ખાતીનની વાત જાણે છે છતાં ઘણે ભાગે જાહેર ઉપર અમલ કરે છે. ૯૧-આખીદુન્યામાં જે જે ખનાવો ખને છે તેથી તેઓ વાકેફ હોય છે. ૯૨-તાવીલની રૂએ ચોલમાઓએ પણ સાખીત કયું છે કે, કયામત થશે ત્યારે ખુદા તમામ ચીજને ફના કરશે, પણ ખાર ઇમામ તથા જનાબે રસુલે ખુદા સં તથા જનાબે ફાતેમા અં મળી ચૌદ મઅસુમ અં ને ફના નહીં કરે. ૯૩-ઇમામને ઇન્સાન કાંઈપણ તઅલીમ કરેજ નહીં અને એવી કોઈ મક્તબમાં જવાની રિવાયત એકાદ આવી તે મોઅતેખર નથી; અને તેનાં કેટલાક ખુલાસા છે. ૯૪-ઇમામ ઝમીન આસમાનનું લંગર, છે, જો તેઓ દુન્યામાં ન હોય તો દુન્યા હલાક થઈ જાત. ૯૫-ઇમામો હં મોહમ્મદ સં સિવાય તમામ નખીયોથી પણ અફઝલ છે. ૯૬-ઇમામને ઇમામ ગુસલ આપે છે. ૯૭-તેમજ ઇમામની મહિતની નમાઝ ઇમામ પડે છે. ૯૮-કફન પણ ઇમામ પેરાવે છે ૯૯-કફન પણ ઇમામ કરે છે. ૧૦૦-ઇમામ પુર્વમાં વફાત પામે અને તેમની પાછળ થનાર ઇમામ પશ્ચીમમાં હોય તો ત્યાંથી તરત આવીને તમામ ફીયા કરે છે.

હાંસલ કલામ ઇમામો અં નાં અહવાલ એવા અજાએબ છે કે, ખલકતમાંનાં ઘણાંઓની અક્કલ પહોંચી શકતી નથી, એ અજાએબ અહવાલ અને છુપા મેદને તો કોઈ જાણીજ શકતું

નથી, ખલકે સાંભળવાની પણ શક્તિ ધરાવતું નથી. હા જો તેમના અમયખ ફઝાએલ સાંભળવાની શક્તિ રાખે છે તેઓ મુકર્રખ મલા-એકા, અને મુરસલ પૈગમ્બરો, અને એ ખાલીસ મોઅમેનીન કે જેમનાં દીલનું અલ્લાહ તઆલાએ ઇમતેહાન લીધું હોય, અને તેનાં દીલને નુરે ઇમાનથી મોનુવર કરેલ હોય તેઓ છે.

ઇમામ કેટલા છે ?

ખુદાવદે તઆલાએ કુરઆને શરીફનાં સુરએ તેસાની પલ્મી આયતમાં ફરમાવ્યું છે કે. યા અર્યોહુલ્લીહીન આમનુ અતી ઉટલાહુ વઅતીકરરસુત્ત વઓલીઅમરે મીનકુમ” એટલે “ઇમાનવાળાઓ તાબેદારી કરો અલ્લાહની, અને તાબેદારી કરો રસુલની, અને ઓલીલ્અમ્ર એટલે હુકમવાળાઓની.” તો જખીર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ અનસારીએ અરજ કરી કે, યા રસુલલ્લાહ ! અમો અલ્લાહ અને તેનાં રસુલને ઓળખીએ છીએ, પણ ‘ઓલીલ્અમ્ર’ કોણ છે ? તે જાણતા નથી. તો આપે ફરમાવ્યું કે, મારી ખાદ મારા ખાર વસી અને ખલીફ છે, અત તેઓ તમામ મુસલમાનોનાં ઇમામ છે, તેઓમાંનાં પહેલા અલી ઇબ્ને અબીતાલેખ છે, અને તેઓ પછી હસન, તેઓ પછી હુસેન, તેઓ પછી અલી-તયુબ્તુલ હુસેન, તેઓ પછી મોહમ્મદ ઇબ્ને અલી કે જેઓનું વરેતમાં નામ ખાકર છે, અને એ જખીર ! તમે તેઓના ઝમાના સુધી જીવતા રહેશો, માટે જ્યારે તમે તેઓની મુલાકાત કરો ત્યારે

તેઓને મારા સલામ કહેશો; તેઓ પછી જઅફરે સાદીક ખીન મોહમ્મદ છે, તેઓ પછી મુસા ખીન જઅફર, તેઓ પછી અલી ઇબ્ને મુસા, તેઓ પછી મોહમ્મદ ઇબ્ને અલી, તેઓ પછી અલી ઇબ્ને મોહમ્મદ, તેઓ પછી હસન ઇબ્ને અલી, તેઓ પછી મારા નામેરી છે, કે તેઓ દુન્યામાં હુજ્જતે ખુદા થશે, તેઓ પોતાનાં શીઆઓથી ગાએબ રહેશે અને તેઓની ઇમામતનો એજ શખસ ઇકરાર કરશે કે જેનું ઇમતેહાન ખુદાએ તઆલા ઇમાન સાથે લઇ ચુક્યો હશે, તેઓ બાકી રહેશે અને તેઓના હાથથી મશરીકથી મગરીબ એટલે તમામ દુન્યા ફતેહ થશે.

અને સુરએ તવબાની ૩૬ મી આયતમાં ફરમાવ્યું છે કે “ઇદદતશોહુરે ઇન્દલાહીસ્નાઅશર શહરા, ફી કિતાબીલાહે યવમા ખલકસ્માવાતે વલઅઝ્, મીન્હા અર્ખ અતુમ હોરોમ ઝાલેક દીતુદકૈયીમ, ફલા તઝલેમૂ ફી હિન્ન અન્દ્રોસકુમ, વ કાતેલુલ્લ મુસરેકીન કાફ્ફતન કમા યોકાતેલુન કુમ કાફ્ફતીન વઅલમૂ અન્નલાહ મઅલ્મુત્તકીન.” એટલે “અલ્લાહ બાર (બાર ઇમામ) મહાન આલીમ મુકરર કર્યા છે અને તે અલ્લાહની કિતાબ એટલે લવહે મહફુઝમાં આસમાન ઝમીન પૈદાકરી ત્યારથી દરજ કરેલ છે, અને એ બારમાં ચાર હુરમતવાળા છે, અને તેઓથા દીન કાયમ અને મઝબુત છે, માટે તેઓ વિષે તમો પોતાનાં નફસ ઉપર ઝુલ્મ કરશો નહીં, અને જેવી રિતે મુશરેફો એકઠા થઇને જંગ કરે છે તે પ્રમાણે તમો એકઠા થઇને જંગ કરો અને જાણો કે, ખરેખર પરહેઝગારોની સાથે અલ્લાહ છે.”

આમાં આવ્યું કે, તેઓ (પાર ઇમામો) વિષે પોતા ઉપર
જુદ્દમ કરો નહીં, તેથી સાફ જાહેર થયું, કે એ પાર ઇમામોની
નાફરમાની કરવી તે પોતા ઉપર જુદ્દમ કરવા સમાન છે. અને જેમ
મુશરીફા સંપ કરીને જંગ કરે છે, તેમ તમો પણ એ ઇમામોનાં
હુકમથી સંપ કરીને જંગ કરો.

શહર શબ્દનો અર્થ મહીના તથા મહાન આલીમ થાય છે,
તેથી એ આપતમાં જાહેરી અર્થ મહીના લખવામાં આવેલ છે. પણ
તદ્દસીરે બુહાન વી. માં તેની તાલીલ એમ છે કે એ શહર પાર
ઇમામ છે. કારણકે મહાન આલીમ પાર ઇમામો અ. જ છે. તો
એ શહેર (મહીના)થી મુરાદ પાર ઇમામ છે કે ખુદા ફરમાવે છે કે
મેં આસમાન જમીન પૈદા કર્યા ત્યારથી લૌહ મહકુઝમાં લખેલ છે
કે ઇમામ પાર છે, અને તેમાં ચાર હુરામ એટલે “હુરમતવાળા”
છે, અને એજ પારથીજ “દીન” કાયમ છે. ચાર હુરમતવાળા છે
તેથી મતલબ કે ખુદાએ પંજેતને પાક માટે પાંચ નામ પોતેજ
મુકર્રર કરેલ છે, તેમાંથી ચાર નામ પોતાના એ નામમાંથી કાઢ્યા
કે જે નામ ગુણદર્શક છે, એટલે ખાસ નહીં પણ સીક્ત (ગુણ)
છે. જેમકે રહીમ-કરીમ. એટલે રહમ કરનાર-મહેરબાની કરનાર
અને “અલ્લાહી” એટલે મહા મોહટા મરતબાવાળો તે ખાસ નામ છે.

તો પંજેતને પાકમાંનાં ચાર બુબુર્ગોનાં નામ પોતાનાં સીક્ત-
વાળા નામમાંથી કાઢીને રાખ્યા, અને હજરત અલી અ. તું નામ
પોતાનાં અલ્લાહી નામમાંથી અલી રાખ્યું. જેમકે સુન્નત જમાતનાં
પીરાને પીર જનાબ શેખ અબ્દુલકાદર જીલાની સાહેબે અબુ હુરેરા
સુધી સનદ પહોચાડીને એક હદીસ લખી છે કે, અબુ હુરેરાએ

હ૦ રસુલે ખુદા સ૦ ને ફરમાવતા સાંભળ્યું કે, જ્યારે હકતઆલાને
હઝરતે આદમ અ૦ ને પૈદા કર્યાં, અને તેઓનાં અંગમાં રહકુંકી
તો જનાબે આદમે અર્પની જમણી બાજુએ જોયું કે, પાંચ પાક-
તનનાં તુર રકુઅ અને સીજદા કરી રહ્યા છે. આદમે અરજ કરી
ઓ મારા પ્રવરદીમાર ! શું તેં મારી પહેલે કાઢને માટીથી પૈદા
કરેલ છે ? ખુદાવહે કરીમે જવાબ આપ્યો કે નહીં તે વખતે
આદમે પુછ્યું કે, આ કાણ ખુઝુગો છે ? કે જેઓને મારી શીકવ અમે
સુરતમાં જોઈ છું. ખુદાએ ફરમાવ્યું, આ તારી આઝાદમાં થનાર
પાંચ તુર છે, પણ જેઓને પૈદા કર્યા તેમ તેઓને બનાવ્યા નથી;
અને તેઓને મેં મારા નામમાં ॥ પાંચ નામ કોઠી આપ્યા છે, અગર
આ ન હોતે તો હું જન્મત દોઝખ અર્પ કુરશી આસમાન, ઝમીન,
ફિરીખ્તા, જનાત, ધન્સાન્દા વિગેરે ચીઝોને પૈદા ન કરતે. ઓ
આદમ ! જાણ કે હું (મારું નામ) મહમુદ છું, અને આ (નું નામ)
મોહમ્મદ છે; હું (મારું નામ) આલી છું, અને આ (આનું નામ)
અલી છે; હું ફાતીર છું, અને આ ફાતેમહુ છે; હું અહેડસાન
છું, અને આ હસન છે; હું મોહસીન છું, અને આ હુસેન
છે. મને મારી ઇઝતની કસમ છે, જે કાંઈ રાખનાં દાણાં જેટલો
પણ તેઓની સાથે બુઝ રાખીને મારી પાસે આવશે; તો હું તે
શખસને જરૂર દોઝખમાં દાખલ કરીશ; અને મને તેની કાંઈપણ
પરવા નહીં હોય. ઓ આદમ ! આ મારા માનવંતા છે, હું તેઓનાં
સખખથી ઘણાં લોકોને હલાક કરીશ; જ્યારે તમે કાંઈ હાજત
પેશ આવ્યા કરે ત્યારે તેઓની ઝાત થઈ મહારી જનાબમાં વસીલો
લીધા કર. પછી એ હઝરત ફરમાવતા હતા કે, અમે નજતની

કપ્તી છીએ જેણે આ કિપ્તીની સાથે પોતાનો ઇલાકા રાખ્યો તે નબત પામશે, અને જે તેથી મોટું ફેરવશે તે હલાક થશે. તો જે કાંઈને ખુદા પાસે પોતાજી હાજત રવા કરાવવી મંજૂર હોય તેને જોઈએ કે, ખુદાની દરગાહમાં અમો એહલેખેતનો વસીલો લઈ જાય

હાસલ કલામ ખુદાએ પ્યાર ઇમામ મુકરેર ફરમાવ્યા, તેમાં ચાર ઇમામનાં નામ અણી છે. પહેલા ઇમામ ચોથા ઇમામ, આઠમાં ઇમામ, તથા દસમાં ઇમામ તેથી ખુદા ફરમાવે છે કે, એ પ્યારમાં ચાર હુરમતવાળા છે. એટલે ખાસ મહારા નામમાંથી નામ ધરાવનાર છે, વીં અને, એટલે ખુદાએ ફરમાવ્યું કે, એ પ્યારથી દીનનું કાયમપણું છે, તો અગરએ જાહેરી માયના મહિનાનાં લઈએ, તો તેહિસાબ મળવા માટે સગવડ જેટલાજ છે, પણ તેથી દીનનું કાયમપણું શું છે? મહિનાઓમાં એટલી શું તાકાત કે સીફાત છે કે દીન કાયમ રાખી શકે? પણ એ મહિનાથી પ્યાર ઇમામો છે, કે તેમનાંથીજ દીન કાયમ છે.

આ વિષે કાંઈ એઅતેરાજ કરે કે, જાહેરી માયનાં મુકીને ખીજ તાવીલી માયના શા માટે પલેવા? તો જાણવું કે, ખુદાએ કુરઆનમાં ફરમાવ્યું છે કે “વત્તા રતખન વત્તા ચાખેસીન ઇલ્લા ફી કેતાબીમ માબીન” એટલે તમામ મુકી અને લીલી ચીજ કુરઆનમાં છે, અને તેથીજ એકે આયતનાં સીતેર સીતેર અર્થ થાય છે. અને એ અર્થ દરેક સામાન્ય ઇલ્મ જાણનાર આલીમ જાણી શકતો નથી, પણ એક ખુરુગવારો કે જોએને ખુદાએ તાવીલ ઇલ્મ અતા ફરમાવેલ છે, જેમકે તે વિષે ખુદા કુરઆનમાં સુરએ આલે ઇમરાનની ૯ મી આયતમાં

ફરમાવે છે કે, “વમા યઅલમો તઅવીલહુ ઇલ્લહ્લાહો વરરામોખુન ફિલ્હદમ” એટલે “તેનાં ગુલ બેદવાળા કલામની તાવીલ કોઈ જાણતું નથી, પણ અલ્લાહ તથા એ બુઝુર્ગો કે જેઓ ઇલ્લમમાં સંપૂર્ણ પ્રવિણ અને કામીલ છે.

અને ઇલ્લમમાં કામીલ ચૌદ મઅસુમ અં સીવાય જીનું કોઈ નથી અને તે સર્વ ઇસલામી માન્ય રાખે છે તોપણ ટુંક એકે સુન્નત જમાતની કિતાબ “મજમુલ બહરૈન”માં લખે છે કે “રાસેખુન ફિલ્હદમ”થી મુરાદ બાર ઇમામ છે અને તેનાં ટેકામાં તેમની મશહુર “તવારીખે બગવી” પેજ ૧૪૬ માં અને “નૈશાપુરી” પેજ ૨૯૬ માં, અને “તારીખુલ્લખાફા” પેજ ૧૭ માંનો હવાલો આપે છે કે તેમાં લખ્યું છે કે રાસેખુન ફિલ્હદમ (ઇબ્રમમાં પ્રવિણ અને કામીલ)ની જે તાઅરીફ લખી છે તે તાઅરીફ કે જે બંધખેસ્તી છે તે દરેક અકલમંદ સમજી શકે છે કે તે બાર ઇમામ છે તેમની કિતાબ “ઇઝાલતુંલ ખીફા”માં સપ્ત બીન મુસય્યબથી હદીસ છે કે, હું ઝંમર ખત્તાબ સાહેબ કહ્યા કરતા હતા કે હે અલ્લાહ! એવો ઝમાનો ન આવે કે મારી પાસે મુશ્કીલકુશા અલી અં ને હોય, કેમકે એવે વખતે હું તેમની પાસે પનાહ લઇ જાઉં છું.

સહીહ તીરમીઝી, હુલ્યતુલ્આલીયા, મુસતદરકે હાફીમ, સવાઅંકે મોહરકા વીગેરે સુન્નત જમાતની કિતાબોમાં લખેલ છે કે ‘અમી-ફલ્મોઅમેનીન હું અલી અંથી મરવી છે કે, હું રસુલે ખુદા સં ફર-માવ્યું કે, “અના મદીનતુલ્હદમવ અલીયુન ખાખોહા ફમન અરાદલ ઇલ્લમ ફલ્યાઅતિલમાખ.” એટલે હું ઇલ્લમનું શહેર છું. અને અલી તેનો દરવાજો છે, તો જે કોઈ ઇલ્લમ મેળવવાનો ઇરાદો કરે તેને જોઇએ કે, શહેરનાં દરવાજામાંથી આવે.” મતલબ એ કે

ખુદાએ ફરમાવ્યું કે “વઅલતુલ્મોયુત મીન અબવાબેહુ.”
એટલે “ઘરોમાં તેનાં દરવાજાઓમાંથી આવો.” ખુદાસો એ
કે, જેમ જ્યાં સુધી દરવાજામાંથી દાખલ” ન થાય ત્યાં
સુધી ગામ કે ઘરમાં દાખલ થવાતું નથી તેમજ જ્યાં સુધી
અલીની પાસે ન જાય ત્યાં સુધી રસુલ સં સુધી પહોંચી શકાતું નથી.

જ્યારે દુરઆને શરીફથી, શીઆહ તેમજ સુન્નીની કિતાબોથી
બાર ઇમામો અં હક અને ખરા ઇમામ ખુદા તરફથી નિમાએલ
હોવાતું અલ્હમ્દોલીલાહ સંપુર્ણ સાબીત કરી આપ્યું, ત્યારે હવે
આપણા ભાઈઓ સુન્ન વલજમાઅતની કિતાબોથી બાર ઇમામો અંની
વધારે સાબેતી કરીએ કે, કદાચ કોઇને શક હોય તો દુર થઈ જાય.

સુન્નત જમાઅતની કિતાબોથી બાર ઇમામની સાબેતી.

૧-સુન્નત જમાઅતની કિતાબ મનાઝિખમાં છે કે, જન્દલ
યહુદીએ હ૦ રસુલેખુદા સં ની ખિદમતમાં અરજ કીધી કે, યા
રસુલલ્લાહ ! મને ખતાવો કે, એવી કઈ વસ્તુ છે કે, જે ખુદાવંદે
તઆલા માટે ન હોય ? અને એકઈ ચીજ કે તેની પાસે નથી
અને એવી કઈ વસ્તુ છે કે, જેને ખુદાવંદે તઆલા જાણતો ન
હોય ? હ૦ રસુલેખુદા સં મે ફરમાવ્યું કે જે વસ્તુ ખુદાવંદે તઆલા
માટે નથી તે જાણ કે ખુદાવંદે તઆલા માટે તેનો કોઈ શરીક

નથી; અને જે વસ્તુ તેની પાસે નથી, તે ખુલ્મ છે કે, તેની પાસે ખંદાઓ માટે ખુલ્મ નથી અને એ વસ્તુ કે જેને ખુદાએ તઆલા જાણ્યો નથી એ તમારો કોલ (કહેવું) છે કે, તમે યહુદીઓ કહો છો કે, હું ઐઝીર ખુદાના પુત્ર હતા અને ખુદાવદે તઆલા તેઓ તેના પુત્ર હોય એમ જાણ્યો નથી બલકે તે તેમને પોતાનો પૈદા કરેલ એક ખંદા જાણે છે. એ સાંભળીને જન્દલ યહુદીએ શહાદતેનનો કલેમો જરી કીધો. અને શુદ્ધ અંતઃકરણથી મુસલમાન થઇ ગયો. મુસલમાન થયા પછી તેણે અરજ કીધી કે, યા રસુલુલ્લાહ સં. મેં ગઇ કાલે હજરતે મુસા અ. ને સ્વપ્નામાં જોયા હતા તેઓએ મને ફરમાવ્યું હતું કે અય જન્દલ! તું હું મોહમ્મદે મુસ્તફા સં પર ઇમાન લાવ અને ઇસલામ કબુલ કર અને તેમની પાદ તે હજરતના ઔસીયાએ હક્કની પેરવી કર. મેં અરજ કીધી કે, યા મુસા કલીમુલ્લાહ! હું ઇમાન લાવી મુસલમાન થઇશ, તો અહમ્મદો લિલ્લાહ મને હિદાયત કરવામાં આવી, અને હું, મુસલમાન થયો તો યા રસુલુલ્લાહ! આપનાં એ અવસીયા અ. કોણ છે? તેની મને ખબર આપો કે, હું તેમની પેરવી કરી શકું.

હજરતે રસુલ અકરમ સં મેં ફરમાવ્યું કે, મહારા ખરહકે ઓરશીયા અને જાનસીન પાર છે. જન્દલે અરજ કીધી કે, યા રસુલુલ્લાહ! તવરેતમાં પણ અમે એજ મુજબ વાંચેલું છે. તેમનાં નામ શું છે? હજરતે ફરમાવ્યું કે, મહારા અવસીયામાંથી સરવેથી પહેલા અબુઅમ્મહ (ઇમામોનાં પાપ) અમીરુમોઅમેનીન હં. અલી ઇબ્ને અબીતાલીબ સં છે, તેમની પાદ તેમનાં બે ફરઝદો હં ઇમામે હસન અને હં ઇમામે હુસૈન અં છે તો એ જન્દલ!

તું તેમની પૈરવી કર, અને તારી હાલતને બહીસોથી મગર થવા ન દે જે. ત્યાર પાદ હૃં ઇમામે ઝેનુઆબેદીન અં જન્મ પામશે, અને તારું દુન્યામાં આખર લાતું લખનનો શરખત છે. જન્મલે અરજ કીધી કે, તવરાતમાં અને ખીજ આકાશી કિતાબોમાં અમે એમજ વાંચ્યું છે આપનાં અવસીયાઓમાંનાં પહેલાનું નામ એલીયા, તેમની પાદ શખ્પર, અને તેમની પાદ શખ્પીર છે, તો તેઓ અલી, હસન, અને હુસેન અં થયા.

પછી હજરતે રસુલે ખુદા સં મે ફરમાવ્યું કે, હજરતે ઇમામે હુસેન અં ની જીંદગાનીનાં દીવસો પુરા થશે ત્યારે તેમની પાદ તેમનાં ફરજંદ અલીમુલકબ્બ ઝેનુઆબેદીન અં ઇમામ થશે, અને ત્યાર પછી તેમનાં ફરજંદ મોહમ્મદ મોલકકબ્બ પાકર અં ઇમામ થશે ત્યાર પછી તેમનાં ફરજંદ જઅફર મોલકકબ્બ સાદીક અં ઇમામ થશે, તેમની પાદ તેમનાં ફરજંદ મુસા મોલકકબ્બ કાઝીમ અં ઇમામ થશે, તેમની પાદ તેમનાં ફરજંદ અલી મોલકકબ્બ રઝા અં ઇમામ થશે, તેમની પાદ તેમનાં ફરજંદ મોહમ્મદમોલકકબ્બ તકી વ ઝકી અં ઇમામ થશે તેમની પાદ તેમનાં ફરજંદ અલી મોલકકબ્બ હાદી અને નકી અં ઇમામ થશે, તેમની પાદ તેમનાં ફરજંદ હસન મોલકકબ્બ અમકરી અં ઇમામ થશે, અને તેમની પાદ તેમનાં ફરજંદ મોહમ્મદ મોલકકબ્બ મેંહદીયે મરઉફ (વાયદો અપાએલ મેંહદી) ઇમામ છે, તેમનેજ કાયમે આલે મોહમ્મદ અને હુજ્જતુલ્લાહ પશુ કહે છે, તે હજરતે મેંહદી અં તાં નામને અને તેમનાં લકબ્બને ખ્યાન ફરમાવ્યા પાદ હહુ. કે, તેઓ ગયબ થઇ જશે, અને એક મુહદતની પાદ ખુરજ

અને બુદ્ધર ફરમાવશે અને ખારી મીઠી પ્રશીને અદલ અને ઇન્સા-
થો ભરી દેશે; જેવી રિતે ગેરઇન્સાફ અને બુદ્ધમથી ભરાઇ ગઇ
હશે, એ શખ્સોને ખુશખબરી થાઓ કે જેઓ તે જનાબની ગૈબ-
તનાં ઝમાનામાં સખર કરે અને તેઓની મોહબ્બત અને મોયદતનાં
ઉપર કાયમ રહે અને અલબત્તાં એવા શખ્સોની ખુદાએ તઆલા-
એ કુરઆને શરીફમાં તઅરીફ કીધી છે. જેમકે ફરમાવ્યું છે કે,
“ યોઅમેનન મિલગૈમ ” એટલે જેઓ ઇમાન લાવ્યા ગૈબની સાથે.

પછી જન્દલે કહ્યું અલ્હમ્દેલિલાહ મેં તમને ઓ ખ્યા
ત્યાર પછી જન્દલ હઝરત ઇમામે અનુઆએદીન અં નાં ઝમાના
સુધી ઇસલામમાં ઐશ કરતો રહ્યો, પછી તાએફમાં ગયો, અને
ત્યાં ખિમાર પડ્યો અને લખનનું (દુધનું) શરબત પીધું હઝરતે
રસુલે ખુદા સં મે જ્યારે તે ઇસલામ લાવ્યો ત્યારે જે ભવિષ્ય-
વાણી લાખી હતી તે તેને યાદ આવી, અને તે ખુદાની રેહમતે
પહોંચ્યો અને તાએફમાં ઉજ્જરા નામની જગ્યાએ દફન કરવામાં
આવ્યો, ખુદા તેનો હશર હઝરતે રસુલે ખુદા સં અને અછરમએ
તાહેરીન અં ની સાથે કરે

૨-સુન્નત જમાતના આલીમ અબુ મોહમ્મદ અબદુલ્લાહ
ખીન ઇસહાકે અબદુલઅઝીઝ ખુરાસાનીય સહુર ખુશકથી, અને
તેણે સલમાને ફારસીથી રિવાયત કરી છે કે, અમો હં રસુલેખુદા
સં ની પાસે હતા, અને ઇમામે હુસેન અં તેઓનાં ખોળામાં
બેઠા હતા, આપે તેઓનો ચેહરો ખરાબર નજર કરીને જોઇને
ફરમાવ્યું કે, તું સરદારોમાંનો સરદાર છે, અને ઇમામોમાંનો ઇમામ,
તું નવ ઇમામનો પાપ છે, કે તે નવમો કાયમ બહક અને
અઅદલ અને અહકમ અને અફઝલ છે.

૩-સુન્નત જમાતનાં આલીમ મુલ્લા અબ્દુર રહમાન જમીએ “શવાહેદુન્નમુવ્વહ”માં લખ્યું છે કે, રાત્રી કહે છે કે, હું અબુ મોહમ્મદ (ઇમામે હસન અસકરી) અં ની પાસે ગયો, અને અરજ કરી કે, ઇબ્ને રસુલેલાહ ? આપ પછી ખલીફા અને ઇમામ કાણ થશે ? આ સાંભળીને આપ અંદર ગયા, અને એક ત્રણ વર્ષનાં બચ્ચાને ખંભા મુખારક ઉપર ઉપાડીને લાવ્યા, કે તેઓનો ચેહરો પુનમનાં ચંદ્ર જેવો હતો, આપે ફરમાવ્યું, ઐ શખસ ! અગર ખુદાની પાસે ત્હારી કદર નહતે તો હું તને આ બચ્ચું બતાવત નહીં, આતું નામ એજ છે કે, જે નામ રસુલેખુદા સં તું છે અને કુન્નીઅત પણ એ છે કે, જે હૉ રસુલ સં ની છે; અને ઝમીન અને અદલ અને ઇન્સાફથી ભરી દેશે તે આ એજ છે.

૪-એજ મુલ્લા જમીએ રિવાયત કરી છે કે, રખીઅ કહે છે કે, હું હૉ અબુ મોહમ્મદ (ઇમામે હસન અસકરી અં) ની ખીદમતમાં હાજર થયો, આપનાં ડાબા હાથ તરફ એક ધર હતું, તેનાં દરવાજા ઉપર પરદો પડેલો હતો, તે વખતે મેં અરજ કરી કે, યા મૌલા ! આપની પછી સાહેબુલઅમ્ર (ઇમામ) કાણ થશે ? ફરમાવ્યું કે, એ પરદો ઉંચો કર. મેં પરદો ઉંચો કર્યો એટલે એક નાનું બાળક બહુજ પાક સાફ નિકલ્યું, તેનાં ગાલ ઉપર તલ હતો, માથાનાં બાલ છુટેલા હતા, આપનાં ખોલામાં આવીને બેસી ગયા, તે વખતે ઇમામે ફરમાવ્યું કે, મ્હારી પાછળ આ ઇમામ છે; સાહેબુલઅમ્ર આ છે, તે પછી એ સાહેબુલઅમ્ર ઉઠ્યા, આપે ફરમાવ્યું કે, ઐ ફરઝદ ! માલુમ વખત સુધી અંદર જાઓ. હું બેતો રહ્યો, અને તેઓ અંદર ચાલ્યા ગયા, પછી ઇમામ મને

ફરમાવ્યું કે, એ ધરની અંદર જઈને જો કે અંદર કોણ છે? હું અંદર ગયો તો ધર ખાલી હતું, ધરની અંદર કોઈ પણ ન હતું.

૪-સુન્નત જમાતનાં આલીમ મુખે ખરશાય ખગદાદીએ પોતાની કિતાબ “મવાલેકુલ અધમાહ”માં સનદ સાથે ઇમામે રજા અં થી રિવાયત કરી છે કે, આપે ફરમાવ્યું કે, ખસ્રે સાલેહ મેંહદી અને સાહેબુઝઝમાન તે અબુમોહમ્મદ હસન ખીન અલી અં નાં ફરજંદ છે.

૬-સુન્નત જમાતનાં આલીમ શૈખુલ્હસનામ મુઆહીમ ખીન મોહમ્મદ હમવયનીએ “ફરાએદુસ્સમતૈન”માં રિવાયત કરી છે કે, એક શખસે ઇમામે રજા અં ને પુછ્યું કે, આલે મોહમ્મદનાં કાયમ કોણ છે? તો અં પે ફરામાવ્યું કે, મારી ઔલાદમાંથી એથો ફરજંદ એટલે પૌત્રાનો પૌત્રો, કે તેઓ થકી ખુદા જમીનને બુલમ અને સીતમથી પાક કરશે, અને તે એજ છે કે જેની વિલાદતમાં લોકો શક કરશે, અને તે એજ છે કે જે ગાયબ રહ્યા પછી જાહેર થશે.

૭-અને એમ પણ રિવાયત કરી છે કે, ઇમામે રજા અં મેં અખીલને ફરમાવ્યું કે, મહારી ખાદ મહારો ફરજંદ મોહમ્મદ તકી અં ઇમામ છે, તેની ખાદ તેમનાં ફરજંદ અલી (તકી અં) ઇમામ છે, તેની ખાદ તેનાં ફરજંદ હસન (અસકરી અં) ઇમામ છે, અને તેમની ખાદ તેમનાં ફરજંદ હુજ્જતે કાયમ હઝરત મેંહદી સાહેબુઝઝમાન અં ઇમામ છે. જેનાં ગાયબ હોવાથી લોકો ઇન્તેઝાર કરશે; (વાટ જોશે, કે ક્યારે જાહેર થાય.) અને જાહેર થશે ત્યારે લોકો તાબેદારી કરશે.

૮-સુન્નત જમાતનાં આલીમ મોહમ્મદ ઇબ્ને અહમદ ખવાર-
ઝમીએ પોતે લખેલી “મનાકિબ” નામની કિતાબમાં સલમાને
મોહમ્મદીથી રિવાયત કરી છે, તે કહે છે કે, એક વખત હઝરતે
રસુલેખુદા સં ની ખીદમતમાં હું હાજર થયો, એ વખતે ઇમામે
હુસેન અં આપનાં ખોળામાં બેઠા હતા, આપ આંખો ઉપર
ચુમન કરતા હતા, અને ફરમાવતા હતા કે, તું છો સરદાર; ફર-
ઝંદ સરદારનો; ખાપ સાદાતનો; તું છો ઇમામ; દીકરો ઇમામનો;
ભાઈ ઇમામનો; અને ખાપ ઇમામનો; તું છો હુજ્જત; ફરઝંદ
હુજ્જતનો; ખિરાદર હુજ્જતનો; ખાપ નવ હુજ્જતનો: કે જે
તારી નસલથી થશે. અને એ નવમો કાયમ મુનતઝીર છે.

૯-ઇબ્ને શહરે આશુબે સુન્નત જમાતની કિતાબોથી અખદુ-
લાહ ખીન મસઉદથી રિવાયત કરી છે કે, તે કહે છે, મેં હઝરતે
રસુલે ખુદા સં પાસેથી સાંભળ્યું કે મહારી ખાદ ખાર ઇમામ
થશે, તેમાં ઇમામ હુસેન અં ની ઐલાદમાં નવમો છે તે મેં હુદી છે.

૧૦-સુન્નત જમાતની કિતાબ “મનાકિબ”માં લખ્યું છે કે, મદી-
નાનો એક યહુદી હં અમીરુલ્મોઅમેનીન અંની ખીદમતમાં હાજર થયો,
અને અરજ કરી કે, મહારે કેટલાક સવાલ પુછવાનાં છે, જેનાં જવાબ
ચાહું છું, હઝરતે અલી અં મે ફરમાવ્યું, અગર હું તેનાં જવાબો
આપું તો શું તું મુસલમાન થઈશ? તેણે કહ્યું ખુદાની કસમ તેજ
વખતે મુસલમાન થઈ જઈશ. પછી હઝરત અલી અં મે ફરમાવ્યું
સવાલ પુછ. જે કાંઈક ચાહે; તેથી યહુદીએ એક કિતાબ કાઢી
અને કહ્યું કે આ કિતાબ હઝરતે હાફિઝ અં થી મહારા ખાપ
દાદનાં હાથમાં આવતાં આવતાં મુજ સુધી વીરસામાં આવેલી છે,

તે હઝરતે મુસા અં મે લખાવી છે અને હં હાફને લખી છે, એટલે સુધી કે અત્રે સુધી પહોંચી છે, તો એ અલી અં । મને ખબર આપો કે આ ઉમ્મતમાં નખીનાં પછી કેટલા ઇમામ અને ખલીફા છે ? અને વળી હઝરતે મોહંમદ સં ને જન્નતમાં ક્યાં મનઝીલ મળશે ?? અને વળી હઝરતે મોહંમદ સં ની સાથે રહેનાર કેણુ હશે ??? હઝરતે અલી અં મે ફરમાવ્યું કે આ મહુમા ઉમ્મતમાં પાર ઇમામ થશે, મુખાલીફા (વિરોધીઓ) તેમનાંથી વિરોધ કરશે, તો તેમનો વિરોધ તેમને એટલે ઇમામેને કાંઈ નુકશાન નહીં પહોંચાડે અને જન્નતમાં હં મોહંમદ સં ની મનઝીલ જન્નતે અદનમાં છે, અને તે જગ્યા જન્નતની વચ્ચે આવેલી છે અને તે કરતાં બેહતર એ છે કે તે ખુદાનાં અર્ષની પાસે છે. અને જે લોકો હઝરતે મોહંમદ સં ની સાથે જન્નતમાં રહેશે તે એજ અઈમ્મએ અતહાર અં છે કે તેઓમાંનો પહેલો હું (અલી ઇબ્ને અબીતાલીબ અં) છું, અને અમારામાંના છેલ્લા મેંહદી અં છે અને તે મારા ફરઝંદ અબી અબ્દીલ્લાહીલ હુસેન અં ની ઐલાદમાંથી છે. આ સાંભળીને તે યહુદી મુસલમાન થયો.

૧૧-સુન્નત જમાતના આલીમ ઇબ્ને માજાએ હઝરતે રસુલે ખુદા સં ની ખીબી જનાબે ઉમ્મે સલમાથી નકલ કીધી છે કે જનાબે ઉમ્મે સલમાએ ફરમાવ્યું કે હં રસુલેખુદા સં મે પોતાની મુખ્યાર્ક જખાનથી એમ ફરમાવેલ મેં સાંભળ્યું છે કે હં ઇમામે આખરઝમાન, સાહેબુલ્મસ, હુજ્જતુલ્લાહ અલલ અમાન, મેંહદીયે અવઘિદ, અલયહીરસલામ, સીદ્દીકહ તાહેરહ જનાબે ફાતેમા અંની ઐલાદથી થશે.

૧૨ સુન્નત જમાતની કિતાબ “કિતાબુન્નુસુસ”માં અનસથી રિવાયત કરવામાં આવેલ છે કે, હઝરતે રસુલેખુદા સં મે ફરમાવ્યું કે હે અસહાબોનાં ટોળા ! જે માણસે કે મારી પાક પાકી જા અને મઅસુમ અહલેખયતની સાથે મોહબ્ત (દોસ્તી) રાખી હશે, તેનો હશર કયામતનાં દીવસે મારી સાથે થશે, અને જે કોઈ માણસ મારી વફાત પછી તરતજ મારા અવસીયા (વસીયો)ની પેરવી મજબુત રીતે કરે તેણે જાણે કે એવી રસ્સી (દોરી) પકડી છે કે જે મજબુત છે. પછી અબુઝર ઉભા થયા અને અરજ કીધી કે યા નબીય્યહલાહ ! આપની વફાત બાદ તરતજ આપનાં અવસીયા કોણ છે ? હઝરતે રસુલેખુદા સં મે ફરમાવ્યું કે તેઓની ગણતરી બની ઇસરાઇલનાં નોકબા (કે જેઓ બાર હતા)ની ગણતરી જેટલી છે, અને તેઓ સર્વે મારી અહલેખયત છે, તેઓમાંના છેલ્લા નવ હઝરતે ઇમામ હુસેન અં ની પીઠમાંથી (અવલાદમાંથી) છે, અને હું મેં હુદી હાદીયે મવઉદ તેઓમાંના છેલ્લા છે.

બારમા ઈમામ અં ગાયબ હોવા વિષે સાબેતી.

અલ્હમ્દોલિલાહ; હજારો કિતાબો, સેંકડો તફસીરો અને હજારો હદીસોને આધારે હક વાત જાહેર થઈ ચુકી છે કે, હાલમાં ઇમામ ગાયબ છે. તે માટે જુઓ કે કુરઆને શરીફનાં પહેલા સીપારાની પહેલી આયતમાં ખુદા ફરમાવે છે કે “બીસમીલ્લાહીર રહમાનીર

રહીમ. અલીફ-લામ-મીમ, ઝાલેકલ કીતાબો લારૈય ફીહ, હોદદલીલ મુત્તકીન, અદલંઝીન યુઅમેનુન ખીદગયખ.” એટલે “આએ કિતાબ છે કે તેમાં જરા પણ શક નથી, અને તે પરહેઝ ગારોને હિદાયત કરનાર છે, કે જેઓ ગયખ ઉપર ઇમાન લાવેલ છે.”

આની તફસીરમાં હઝરતે ઇમામ જઅફરે સાદીક અં મે ફર માવેલ છે કે આ આયતમાં આવ્યું કે ગયખ ઉપર મુત્તકી અને પરહેઝગાર ઇમાન લાવે છે તે ગયખથી મુરાદ પારમા ઇમામ છે અને મુત્તકીનથી મુરાદ અમારા શીઆહ છે, મતલબ એ કે જેઓ એહલેખયત અં ના શીઆહ છે તેઓએ પારમા ઇમામ અં ઉપર ઇમાન લાવે છે.

અને આ આયતને ખીજી આયતથી ટેકા મળે છે તે એ કે ખુદા ફરમાવે છે કે-“યયકુલુન લવઉઝીલ અલયહુ આયતુન મીર રખ્ખેહી ફકુલ ઇન્નમલ ગયખુ લિદ્દાહે ફન્તઝેરે. ઇન્ની મઅકુમ મેનલ મુનતઝેરીન.” એનો ખુલાસો એ છે કે “તેઓ કહે છે કે એ વાતની સચ્ચાઇ માટે ખુદા શા માટે કોઇ મોઅજ્જો નાઝીલ કરતો નથી, તેઓના જવાબમાં કહે કે તેની મસલેહત એ ગયખની ખાખતની તેજ ખેહતર જાણે છે માટે તમે તે વિષે રાહ જુઓ અને હું પણ તમારી સાથે રાહ જોઉં છું.”

હં ઇમામે મેંહદી અં ના ગાયખ હોવા વિષે અને વખતસર ઝહુર થવા વિષે અકલી અને નકલી હજારો દલીલો હસ્તી ધરાવે છે કુરઆને સરીફની કેટલીક આયતો અને હદીસોના ધણાં ફકરાઓ એ વિષે સાક્ષી આપે છે કે તે હઝરત ગાયખ છે અને તેમનાં શીઅહોને ધણાં ફન્તેઝાર ખેચવો પડે છે. એ અદલાહ તઆલાની તરફથી

તે હઝરતનાં શીઆહો માટે સવાબે અઝીમનું કારણ છે. જેમકે હઝરતે અમીરુલમોઅમેનીન અં ને કાઇએ સવાબ પુછ્યો કે, ખુદા-વંદ તઆલાને કયો અમલ વધારે પસંદ છે? તો આપે જવાબમાં ફરમાવ્યું કે, (હં ઇમામે મેંહદી અં નાં) ઝુહુર ફરમાવવાનો ઇન્તેહાર કરવાનો અમલ ખુદાને વધારે પસંદ છે.

“ફરાયદુસ્સીમતીન”માં મોહબ્દીસ ફકીહ શાફેઇ સુન્નત જમાત શેખ મોહમ્મદ ખીન ઇબ્રાહીમ અલ્જોવૈનીયુલ ખુરાસાનીયુંલ હમ-વૈની. જખીર ખીન અબ્દુલ્લાહ અનસારીથી રિવાયત કરે છે કે, હઝરતે રસુલેખુદા સં મે ફરમાવ્યું કે, જે માણસ હં ઇમામે મેંહદી અં નાં જાહેર થવાનો અને તેમનાં ખરૂજ કરવાનો ઇન્કાર કરે તે જે વસ્તુ હઝરતે મોહમ્મદ સં ઉપર નાઝીલ કરવામાં આવી છે તેનાથી કુફર કરનારો અને કાફીર છે; અને જે હઝરતે ઇસા અં નાં નાઝીલ થવાનો ઇન્કાર કરે તે પણ કાફીર છે અને જે દબ્બજલ ખત્તાલનાં જાહેર થવા અને નિકળવાનો ઇન્કાર કરે તે પણ કાફીર છે, અને ઇસ્લામનાં દાયરા વર્તુલમાંથી ખારીજ-ખહાર કઢાયેલો છે.

એજ કિતાબમાં છે કે, ઇબ્ને અબ્બાસે કહ્યું કે, હઝરતે રસુલેખુદા સં મે ફરમાવ્યું કે, મારી પાદ મારા પાર ખલીફા અને વસીયો ખુદાની હુજ્જતો છે, જેમાંના પહેલા અલી અં છે, અને છેલ્લા મહારા ફરઝંદ મેંહદીએ મવદિદ છે, હઝરતે ઇસા અં આકાશ ઉપરથી નયે ઉતરશે, અને તે મેંહદીની પાછળ નમાઝે જમાઅત પડશે, તે વખતે પૃથ્વી ખુદાવદે તઆલાનાં એ નૂરથી પ્રકાશીત થઈ જશે, અને પુર્વથી પ્રશીમ સુંધી હં મેંહદી અં નું રાજ્ય ફેલાઈ જશે.

અપદુલ્લાહ ખીન અયાશે “મનકબત”માં વકીઅ ખીન રાહથી, તેણે રખીઅ ખીન સઅદથી, અને તેણે અપદુરરહ ખીન સાખિતથી રિવાયત કરી છે કે, હ૦ ઇમામે હુસૈન અફરમાવ્યું કે, અમો ખાર ઇમામ છીએ તેમાં પહેલા અમીરુલમોનીન અલી અ., અને છેલ્લા મારા તવમાં ફરજંદ છે, અને કાયમ ખરહક છે, અને ઝમીનને જીવતી કરનાર છે, અને તે ખુદા તમામ દીન ઉપર ગાલેખ કરશે, અગરચે મુશરેફા આણુ રાખે, પણ એ મારા ફરજંદને માટે ગેયખ થવાનું છે, અને અરસામાં એક જમાઅત તેનાંથી ફરી જશે, અને તે એવો ઝમ (ખલા અને મુસીખત અને ઇજિનો) કે તે ઇજા આપે તેનાં ઉ અને જુદા પાડે તેનાં ઉપર સખર કરનારને શીસખીલીલ્લાહ (ખુદામાં) હ૦ રસુલ સ. ની સાથે જઘને જહાદ કરવા સવાખ મળશે.

સુન્નત જમાતનાં આલીમ અખતખ ખ્વારઝમે સુલેમાન રાઇ રિવાયત કરી છે કે હ૦ રસુલેખુદા સ. મેફરમાવ્યું કે, મેઅરાજ રાત્રે મેં ખુદાનો હુકમ સાંભલ્યો કે, “ખુદાનાં હુકમો જે રસુલેખુ સ. ઉપર ઉતર્યા તે તેણે માન્યા.” જ્યારે મેં આમ સાંભળ્યું મેં અરજ કરી કે, “મોઅમેનો પણ ઇમાન લાવ્યા.” ખુદાની વાથઈ કે “તેં સાચું કહ્યું, એ મોહમ્મદ! સ. તેમનાં ઉપર તેં કા મુકર્રર કરેલ છે? મેં અરજ કરી કે, ઉમ્મતમાંનાં શ્રેષ્ઠ (ખૈર અલી ઇબ્ને અખી તાલીખ અ. ને ખલીફા મુકર્રર કર્યા છે; વળ ખુદાની વહી સાંભળી કે “મેં ઝમીન ઉપર નજર કરીને તને પસં કર્યો, અને તારા નામને મારા નામ સાથે જોડ્યું, ખેશકે હું મહમુદ છું અને તું મોહમ્મદ છે; ખીજ વખત મેં નજર કરી અને

અલીને ચુંટી કાઢ્યા, અને તેનાં નામને મારા નામ સાથે મેળવ્યું, કેમકે હું અલીપુત્રઅઅલા છું, અને તે અલી છે.

તે પછી ખુદાએ ફરમાવ્યું કે, ઐ મોહમ્મદ સં મેં અલી, ફાતેમહ, હસન, અને હુસૈને, (સલવાતુલ્લા હે અલયહીમ) તે મારા નુરથી પૈદા કીધા છે, અને તમારી મોહમ્મત ઝમીન આસમાન-વાસીઓ ઉપર જાહેર કરી જેણે માન્યું તે મોઅમીન થયો, જે નામુકર ગયો તે કાફર થયો. ઐ મોહમ્મદ સં ! જે કોઈ મારી ખંદગી કરે એટલે સુધી કે તે સુકાઈ ગએલી પાણીની મશક જેમ બની જાય અને તમારી વિલાયતને ન માનનારો હોય તો તેને હું નજાત નહીં આપું, જ્યાં સુધી કે તે તઉબા નહીં કરે પછી હુકમ થયો કે ઐ મોહમ્મદ સં ! તું ચાહે છે કે, તેમને જીવે ? મેં અરજ કરી કે હા, ઐ મારા ખુદા ! ફરમાન થયું કે અર્પની જમણી પાજીએ જીવે. મેં ત્યાં જોયું તો અલી, ફાતેમહ, હુસૈન, અલી ઇબ્નુહુસૈન, મોહમ્મદ ઇબ્ને અલી, જઅફર ઇબ્ને મોહમ્મદ, મુસા ઇબ્ને જઅફર, અલી ઇબ્ને મુસા, મોહમ્મદ ઇબ્ને અલી, અલી ઇબ્ને મોહમ્મદ, હસન ઇબ્ને અલી, અને મેહદી અં ને જોયાઃ જેમનાં નૂર ચમકી રહ્યા છે, અને એ સરવે નમાઝમાં મશગુલ છે; અને મેહદી અં નું નૂર તેમનાંમાં તારાની જેમ જગજગી રહ્યું છે.

ખુદાએ ફરમાવ્યું કે, ઐ મોહમ્મદ ! (સં) દુન્યા ઉપર આ મારી હુજૂરતો છે, અને એહલેબેયતે રિસાલત ઉપર જે બુદ્ધિ કરશે તેનો બદલો મેહદી અં લેશે, મારી ઇજાઝત અને જલાલતની કસમ કે તે મારા દોસ્તો ઉપર હુજૂરત અને મારા દુશ્મનો પાસેથી ખુદલો લેનાર છે.

સુન્નત જમાતનાં આલીમો સીખત ઇખ્તે જોઢીની કિતાબ
 “ખવાસુલ ઉમ્મહ” મુલ્લા જામીની “શખહેદુન્નોખુવહ”
 “રઉજતુરસદ્દા” “પુસુલુલ મોહીમ્માહ શી મઅરેફતીલ અઇમ્મહ”
 ઇખ્તે સેખાગ માલેકીની રચેલી કિતાબ; “મતાલેખુસ્સુઉલ શી મનાકેખે
 આલે રસુલ” કમાલુદ્દી તલહા શાફીની રચેલી અને ‘વસીલતુન્નખત
 શી ફઝાઇલીલ હઝરાત” મઉલવી મોહમ્મદ મુઇનની રચેલી એ સર્વ
 કિતાબોમાં આ પાખત સચોટ વીગતથી લરેલી છે અને ચાલુ ઝાના
 નામાં પણ કેટલીક કિતાબો આપણાં ભાઇઓ સુન્નત વલજમાઅતના
 આલીમોએ ઇસ્તંખાલ અને મીસરમાં પ્રગટ કરેલી છે, જેમાં સુલે-
 માન ખીન ઇઆહીમ, મશહુર ખવાજ કલાન મોહમ્મદ સાહેબની
 “યનાખીઉલ મોવદ્દહ” અને શેખ શખલન્જ મીસરીની રચેલ “નુર
 દઅખસાર શી મનાકીખે એહલે ખયતીન્નખીયુલ મુખ્તાર” તથા
 કિતાબ “અસઆફુર રાગેખીન શી ફઝાઇલીલ મુસ્તફા વ
 અહલેખયતીત્તાહેરીન” વીગેરેમાં ખાર ઇમામે અઠ્ઠક હોવા
 વિષે અને છેલ્લા ઇમામ હઠ્ઠ મેંહદી અઠ્ઠ છે અને તેઓ
 જાહેર થઇને આખી ખલકતને એક મઝહબ સ્વીકરાવશે, વિગેરે
 લંખાણથી હદીસોવાર લખેલ છે. અને એ હદીસો મુજબજ ઇમામે
 અઠ્ઠ ખાર છે, અને ખારમા ઇમામ અઠ્ઠ ગાયબ છે, તે વિષે
 સુન્નત જમાતનાં ધણાં આલીમોનો મત શીઆહ ઇસ્ના અશરી ને
 મળતો છે. કે જે લંખાણ થવાનાં કારણે અમો અત્રે લખી શકતા નથી.

ખુદાવદે તઆલા સરવેને હક સમજવાની તોવશીક આપે, અને
 ખરા ઇમામે અઠ્ઠ નો દામન નસીબ ફરમાવે.

વરસલામો અલા મેનતખેઅલ હુદા એટલે સલામ થાય
 એમના ઉપર કે જેઓ હીદાયતની પેરવી કરે.

લીઠ ઇમામે મોખીનનો ગુલામ અદ્દની રૂએ નં. ૮૬.

અમારા તરફથી

નીચે મુજબ બુકો, અમારા માતપિતાના રૂઢના સવાબ
માટે વકફ કરવામાં આવી છે.

જે સાહેબો ને બેઠયે તેમણે જે આનાની
ટીકી મોકલી મંગાવી લેવી.

રાહે મશહદ, સોનેરી-સુખન, ચીરાગે-હિદાયત,
જેશને કબીર, ગુનચયે સલવાત, શહાદતની
ફીલોસોફી અને શહાદતની મહત્વતા.

ગુલામહુસેન વલીમહમદ લીમજી
સાજન લાદીવાળા.

લખો:--સાજન કું

ટાઈલસના વેપારી.

કોટ, જુની કર્ટમ સામે મુંબઈ.

મુબઈના પ્રહસ્થોએ ઉપલે ઠેકાણેથી
વકફ લઈ જવી.

આ પુસ્તક ઇસ્લામપુરામાં આવેલા ઇસ્લામ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
મુન્શી ફત્તેહખાન અહમદખાનએ છાપ્યું છે અને
સાજન કું. એ કર્ટમ હાઉસ સરકલમાંથી પ્રગટ કર્યું છે.

ૐ ૭૮૬ ૐ

સરતો અને સારો માત્ર
દરેક જાતનો મારખડો, સફેદ
ઈંગ્લીશ ટાઈલ્સ ગાલીચાની
લાઠી મારસેલ્સ લાઠી 'ટ-ટ'
ની વિગેરે દરેક જાતની
લાઠીના વેપારી.

મળો યા લખો:—

સાજન ડું.

કોટ, જુની કશમતી સામે. મુંબઈ.

